

Bollywoodi álomdíszletből valóság

Magyarország a **Stipendium Hungaricum** ösztöndíjas hallgatók szemével

Budapest olyan, mint egy bollywoodi álomdíszlet, a magyar emberek pozitív energiája magával ragadó, Magyarország ablak Európára, ahonnan érdemes hazavinni a tudást – gondolatok a világ minden tájáról érkezett Stipendium Hungaricum hallgatóktól Ecuadortól Mongóliáig.

„HIHETETLEN, HOGY ITT VAGYOK”

„A '90-es években láttam egy bollywoodi filmet (*Straight From The Heart – Már másé a szívem*), amit Budapesten forgattak. Nagyon jól elkapták benne a hely szépségét, ráadásul Aishwarya Rai volt indiai szépségkirálynő játszotta a főszerepet. Ámulattal néztem őt is és a várost is. Most pedig itt vagyok, hihetetlen” – idézte fel távoli emlékképeit az indiai Ambuj, aki jelenleg a Szent István Egyetem Stipendium Hungaricum ösztöndíjas PhD hallgatójaként a nagyvállalatok alkalmazottainak motivációit tanulmányozza. Ambuj romantikus benyomásai mellé személyes tapasztalatok is társultak és alapos kutatómunkát is végzett, mielőtt belevágott volna magyarországi kalandjába. „Európa több országában is éltem

már (pl. Angliában, Portugáliában), ahol nagyon jó benyomást tettek rám az ottani magyar ismerősök. A tőlük származó információkra is alapozva tudtam, hogy ez egy nagyon is versenyképes ösztöndíj, egy kitűnő befektetés, ha úgy tetszik. Mindenki az EU-ba akar jönni, azon belül pedig Magyarország az egyik legjobb döntés ár-érték arányban is.” A „magyar szál” az ecuadori Cristina döntését is pozitívan befolyásolta, ő jelenleg az Óbudai Egyetemen hallgat alkalmazott matematikát. „Az egyik

barátom korábban itt tanult és tőle hallottam, hogy a magyaroknál kiemelkedő a matematikaoktatás. Ezen kívül csak annyit tudtam az országról, hogy tagja az EU-nak és Schengennek is”. A szintén az Óbudai Egyetemen tanuló mongol Khulan a médiában követte nyomon a magyar-mongol kapcsolatokat fejlődését és így értesült a Stipendium Hungaricum ösztöndíjról is. „Az interneten keresgélve láttam azt is, hogy az orvosi műszerek kutatásában és fejlesztésében

is jó lehetőségek vannak itt, ami a PhD tanulmányaim szempontjából volt lényeges.” A Szent István Egyetemen agrárszakon tanuló nigériai Rabiut a netes kutatás után nagybátyja tanácsa győzte meg végérvényesen. „Azt mondta, mindenképp vágjak bele, mert nagyon magas színvonalú itt az agrárképzés.”

KŐKEMÉNY MATEK, KÖZVETLEN KONZULENSEK, EURÓPAI LEHETŐSÉGEK ÉS GYAKORLATORIENTÁLTSAÉG

A diákok alig több mint fél évet töltöttek eddig a magyar felsőoktatásban, de azt már most kivétel nélkül látják, hogy megérte kilépni az otthoni komfortzónából. „Sokkal nehezebb, mint amire számítottam, nagyon kemény a matek szak, de nem bánom” – véli az első félévet nemrég lezáró Cristina. Khulan az infrastruktúrát és a szakmai lehetőségeket emeli ki. „Az eddigi benyomásaim alapján a magyar egyetemek sokkal jobban felszereltek, mint Mongóliában, de ami talán a legszembetűnőbb, hogy a tanárok nemcsak rendkívül közvetlenek, de rengeteget segítenek is a munkámban. Doktorandusként ez felértékelődik, nekem személyesen pedig óriási lehetőség, hogy most olyan európai publikációs lehetőségekre, konferencia-megjelenésekre nyílik lehetőségem, amikről otthon nem is álmodhattam” – összegzi a perspektívákat lelkenedezve. Rabiú a gyakorlatorientálttságot dicséri. „Tetszik, hogy az elméletben elmondott dolgokat egyrészt szemléletesen elmagyarázzák, másrészt később élesben, terepen is kipróbálhatjuk, a két kezünkkel tapasztaljuk meg.” Ambuj szerint minőségi képzésben részesül, de óvatosan hozzáteszi, hogy nem tudja reálisan megítélni, hogy európai viszonylatban hol tart a magyar oktatás.

„ITT UTAZTAM ELŐSZÖR VILLAMOSSAL” - KULTURÁLIS SOKK

A Magyarországtól több ezer kilométerre élő, igen változatos kulturális és vallási háttérrel érkező diákok szerint bár teljesen más itt az élet, mint amit otthon megszoktak, a mindennapokat mégis kel-

lemes meglepetésként élik meg. „Sokkal kedvesebbek, közvetlenebbek és előzékenyebbek az itteniek. Az is feltűnő, hogy itt mindenki komolyan veszi a közlekedési szabályokat” – véli Cristina. Az itteni viszonylagos lazaság, közvetlenség Khulannak is imponál. „Mongóliában az idősek tisztelete szent, itt viszont nem várja el senki, hogy pl. átadd a helyedet a villamoson. Ugyanezt az egyenrangúságot érzem az egyetemen is, ahol az idősebb professzorokkal is tegeződünk.” „Indiában az idősebbeket nem szólíthatod a keresztnévükön, szigorúan a vezetéknevüket kell használni” – teszi hozzá Ambuj. A magyarok közvetlensége elsősorban Rabiut is meglepte. „A nemzetközi koordinátorunk megélelt, amikor először találkoztunk. Otthon elképzelhetetlen lett volna egy ennyire intim testi kontaktus” – árulta el. Rabiut a fejlett infrastruktúra is csodálkozásra készítette. „Életemben itt utaztam először villamossal. Otthon nagyon fejletlen a kötöttpályás közlekedés, a vonatok átlagsebessége

pedig kb. 45 km/h.” Ambuj arra emlékeztet, hogy a fejlődő és kevésbé fejlett országok és Európa között fennálló különbségek miatt különösen fontos, hogy az ide érkező külföldiek nyitottak legyenek, ha be akarnak illeszkedni.

LENYŰGŐZŐ FŐVÁROS, POZITÍV MAGYAROK, KIVÁLÓ TÖMEGKÖZLEKEDÉS

Amikor a magyarországi pozitív tapasztalatokról kérdezzük, egyaránt csillogó szemekkel találkozunk, Budapestről pedig helyenként már-már lokálpatrióta lendülettel beszélnek. „Ha rossz kedvem van, felmegyek a Gellért-hegyre, hogy belássam az egész várost. Gyönyörű és megnyugtató látvány” – mesél egyik kedvenc rutinjáról Khulan. A fővárosban, és általában országosan egyöntetűen méltatják a tömegközlekedést. Ugyanilyen nagy az egyetértés, amikor a magyarok vendégszeretete kerül szóba. Rabiú így mesél: „Egyszer egy áruházban teljesen összezavarodtam a sok magyar felirattól, mire egy ismeretlen lány odajött hozzám és segített a vásárlásban, sőt, utána hazáig együtt cipekedtünk. Apróságnak tűnhet, de nekem óriási élmény volt”. Ambuj szerint ez nem egyedül, számára minden itt töltött nap egy kisebb csoda. „Amikor megérkeztem, taxival vittek a reptérről Gödöllőig, a koordinátoraim az első pillanattól kezdve fantasztikusan bánnak velem, és egyáltalán, az itteni emberekből árad valamiféle pozitív energia, amitől motiváltan kelsz minden reggel és várod, hogy jöjjön egy újabb nap.”

NAGY CIGIFÜST, HIDEG TÉL, AKADOZÓ ANGOL ÉS KEVÉS VEGA HELY

A már-már paradicsomiként megélt állapotokat csak néhány apróság árnyalja. „A magyarok rengeteget dohányoznak, bármerre járok, nem tudom kikerülni a füstöt. Ez nagyon zavar” - dühöng kicsit Cristina Khulannal egyetértésben. Ambuj a többségében trópusi országokból érkezett diákok nevében arra hívja fel a figyelmet, hogy érdemes „jó előre felkészülni az itteni időjárásra lelkiekben”, ami különösen az afrikai Rabiut viselte meg az otthon megszokott 20-25 °C fokos januári átlaghőmérséklet után. A nigériai fiút a hideg tél mellett a kommunikációs kihívások is próbára tették. „Úgy látom, hogy sok magyar nem beszél jól angolul. Ezt tapasztalom a piacon járva, vagy ha egyéb szolgáltatást akarok igénybe venni.” A szolgáltatások tekintetében a vallási okokból húsmentes étrenden élő Ambuj az éttermek vegetáriánus kínálatát tartja gyengének. „Kevés indiai éttermet találok, vagy egyáltalán jó minőségű zöldséget, de nincs mit tenni, ebből kell boldogulnom.”

HA TEHETEM, MARADOK MÉG

Az eredetileg 2-3 éves képzéseken részt vevő fiatalok mindegyike szívesen hosszabbítaná meg magyarországi tartózkodását. „Eddig nagyon tetszik az itteni kaland, a mesterképzés elvégzése után a PhD-t is örömmel kezdeném el Magyarországon” – osztotta meg terveit Cristina. Hasonló célkitűzései vannak Rabiúnak is. „Szeretnék itt doktorizni azért, hogy hazatérve meg tudjam osztani az otthoniakkal azt a sok tudást, amit itt szerzek.” Ha nem lesz lehetősége Magyarországon karriert építeni, Khulan is a tudás exportálásában látja a legnagyobb fantáziát. „El tudom képzelni, hogy Mongóliában tanárként hasznosítsam az itt megtanultakat, beleértve az oktatás általános kultúráját is.” Ambuj tapasztalt expatként tudja, hogy nagyon sok mindentől függhet a letelepedés kérdése. „Ha úgy alakul, hogy haza kell térnem, fantasztikus emlékeket viszek magammal innen. Olyan élményeket és tapasztalatokat, amelyek egész hátralevő életemben útmutatóul szolgálnak majd. Minden értelemben más ember, jobb ember lettem Magyarországon.”

Az interjút készítette: TOSSENBERGER TAMÁS
Tempus Közalapítvány, Kommunikációs egység

A Stipendium Hungaricum programról a következő oldalon olvashat